

Tappajatsunami

Kirjoittanut Markku A. Huttunen

Meren alla mannerlaatat
liikkuivat liki, lomittain,
puskivat perin pahasti,
tulisesti tuiskahellen,
järkyttävästi järisten
tosissansa tappelivat.

Ponnahti palanen pohjan,
meren nosti niskahansa,
vesimassan verrattoman,
järjestihe jättiaallon,
hyökyaallon hirvittävän,
tuon tavattoman tsunamin,
pirun pitkän ja matalan,
nopean, näkymättömän,
saatanan salakavalan.

Vesi velloi vallatonna,
hirmuaalto armotonna,
tunki rannalle rajuna,
korkeaksipa kohosi,
korkeaksi, korskeaksi
ja vastustamattomaksi.

Yllätti tyly tsunami,
aalto aivan arvaamaton,
kaappas kaiken kainaloonsa,
repi rannankin mukaansa,
inehmot rannalta imaisi,
siemaisi syvään syliinsä,
lainehilla liekutteli,
mutavelliin vieritellen
hei'ät helmaansa hukutti,
tukehutti alle tulvan.

Tuopa tappajatsunami
välillä vähän vetäytyi,
hengähti se hetkiseksi,
siitä synkemmin sisuuntui,
enämpi yhä äkeytyi,
kauhoi kahta kauheammin,
ylti entistä ylemmäs,

toreille, tupihin tulvi,
runteli rakennuksetkin,
hajotti hotellit heikot,

Tappajatsunami

Kirjoittanut Markku A. Huttunen

kalusteet ja kulkuneuvot
parvekkeita pitkin paiskoi,
junan suisti raiteiltansa,
mutaan hautas matkustajat.

Ahne, armoton tsunami
repi rannikon rujoksi,
tuhannet turistit tappoi,
muita murhas mielin määrin,
jätti jälkeensä tuhoa,
isättä, emotta lapset,
lapsitta lukemattomat,
miljoonat kodittomiksi.